

18

มุชุกุเต็นไซ ฟัตสึบะเซฟ

Mushoku
tensei

Original Rifujin na Magonote

แปลโดย สรพงษ์ กิจบัญญัติ

มุชกุเทนเซอิ ฟิฟท์อเวนเจอร์

Mushoku
tensei

18

Original

Rifujin na Magonote

ชาโนบะ

จินเจอร์

จูเลียต

รูเดียส

รีนีย์

เพอร์เชนา

เปิดที่นี่
พิพิธภัณฑ์

“ทุกคน
มารวมตัวกัน
จากทั่วโลก
ในจำนวนนั้น
คงมีคนที่ใช้ชีวิต
อย่างคาดเดา
ไม่ถูกอยู่ด้วย

แต่ว่าที่นี่คือ
มหาวิทยาลัยเวทมนตร์
ทุกคนเข้ามาเป็น
นักเรียนแล้ว
ดังนั้นจึงต้องทำตามกฎ
ในฐานะนักเรียนของ
มหาวิทยาลัย
เวทมนตร์”

มุโหคุเต็นเซอิ
มียอโนะ

Mushoku
tensei

Original
Rifujin na Magonote

คำนำสำนักพิมพ์

สวัสดีครับ นี่เป็นเล่มที่ 18 ของนิยาย 'เกิดชาตินี้ก็ต้องเทพ' แล้ว
เป็นเพราะการสนับสนุนเสมอมาของท่านจึงมาถึงจุดนี้ได้

ศึกแย่งชิงอำนาจของเล่มที่ผ่านมาถือว่าตึงเครียดกันพอสมควร
เนื้อหาในเล่มนี้จึงมีบรรยากาศผ่อนคลายลงมาก เป็นเรื่องราวในแต่ละวัน
ของรูเดย์หลังจากช่วยเหลืออาเรียลสำเร็จ อีกสิ่งหนึ่งคือ หากดูบนปก
ก็จะเห็นตัวละครที่ห่างหายไปสักพัก นั่นก็คือ ริเนีย เมื่อเรียนจบไปจาก
มหาวิทยาลัยเวทมนตร์แล้วดูเหมือนเธอเองก็ใช้ชีวิตตามวิถีทางของ
ตัวเองครับ

แต่อย่างที่ทุกท่านทราบ เส้นทางชีวิตของมนุษย์ไม่ได้โรยด้วย
กลีบกุหลาบเสมอไป รูเดย์จึงมีเหตุให้ได้พบกับริเนียอีกครั้ง และเรื่อง
ในครั้งนี้จะก่อให้เกิดอะไรขึ้นหรือไม่ เชิญติดตามได้ในเล่มเลยครับ

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณผู้อ่านทุกท่านที่ยังคงติดตามและสนับสนุน
ซีรีส์นี้กันเรื่อยมา แล้วพบกันใหม่ในเล่มต่อไปครับ

บ.ก.

คำนำผู้แปล

สวัสดีครับ พบกันอีกครั้งในนิยายแปล เกิดชาตินี้ที่ต้องเทพ
เล่ม 18 ช่วงนี้กระแสอนิเมชันกำลังมาแรง คาดว่าน่าจะมีท่านผู้อ่านรอ
ฉบับนิยายอยู่เยอะทีเดียว โดยส่วนตัวเพิ่งมีโอกาสได้ดูอนิเมชันเรื่องนี้
เมื่อสัปดาห์ก่อน (ช่วงที่กำลังพิมพ์คำนำผู้แปล) คนเราพออายุมากขึ้น
ก็ฉลาดและหน้าทีมันก็เพิ่มขึ้นไปเรื่อยๆ

รู้ดีมีลูก ผมเองก็มีลูก เลยเข้าใจความรู้สึกของตัวละครเป็นอย่างดี
ในเรื่องนี้ เกมที่เคยเล่นมาตลอดก็ต้องเก็บเข้ากรุ ถึงเวลาแขวนจอยแล้ว
หันมาเป็นติวเตอร์สอนหนังสือให้ลูกแทน จะว่าไปแล้ว ผมมีสิ่งหนึ่งที่
ทำได้ดีกว่างานแปลเสียอีก นั่นคือการสอนหนังสือ สมัยเรียนก็ติวให้
เพื่อนๆ อยู่ประจำ เคยรับผิดชอบสอนภาษาอังกฤษกับภาษาญี่ปุ่นด้วย
คิดอยู่เหมือนกันว่า ถ้าหากชีวิตคนเราสามารถรีคลาสตัวเองได้อีกครั้ง
ผมอาจจะเลือกเรียนเป็นครูอาจารย์

เรื่องหนึ่งที่ผมภูมิใจก็คือ ลูกศิษย์ที่มาติวภาษาญี่ปุ่นกับผม
ได้คะแนนภาษาญี่ปุ่นสูงพอที่จะติดมหาวิทยาลัยที่ชอบเข้ากันครบ
ทุกคน รู้สึกดีใจพอๆ กับลูกตัวเองสอบติดเลย น้ำตาจะไหล แต่คาดว่า
คงสอนได้อีกสักปีสองปี แล้วก็ต้องเลิก เพื่อเอาเวลามาทุ่มเทให้กับการ
แปลงานที่ตัวเองรัก กับสอนหนังสือให้ลูกตัวเอง ก็หวังว่าท่านผู้อ่าน
จะติดตามผลงานแปลไปเรื่อยๆ นะครับ ผมคงทำไปอีกนาน เท่าที่จะ
มีงานให้ทำเลยละ

สรพงษ์ กิจบัญชาพร

Copyright

มุชอคุ
Mushoku
tensei
ฟิสิกส์

CONTENTS

บทที่ 18 วิทยุห่ม ภาคลูกน้อง

ตอนที่ 1 ตัวอย่างงาน	029
ตอนที่ 2 แนวที่ขอยืมมา	052
ตอนที่ 3 พิธีปฐมบทกับประธานสภานักเรียน	076
ตอนที่ 4 การวิจัยคืบหน้า	101
ตอนที่ 5 เค้าลางครอบครัวแตกแยก	121
ตอนที่ 6 ก่อตั้งกิจการ	143
ตอนที่ 7 ธุรกิจในเครือ	162
ตอนที่ 8 เยือนหมู่บ้านโคตรเดียวอีกครั้ง	190
ตอนที่ 9 คดีลักเนื้อตากแห้ง	215
ตอนที่ 10 ทาสอีกคนหนึ่ง (ตอนต้น)	234
ตอนที่ 11 ทาสอีกคนหนึ่ง (ตอนจบ)	256
ตอนที่ 12 การต่อสู้ครั้งต่อไป	284

‘ในโลกนี้มีทั้งเรื่องที่ยกยได้และเรื่องที่ยกยไม่ได้’
It's decided whether a person permits
or doesn't permit.

แต่ง : ฐเดียส เกรย์แรท

แปล : จิน RF แม็กกอด

บ้านเกิด

รูเดียส เกรย์แรท

เรียน คุณเปาโล

เวลาผ่านไปเร็วเหลือเกิน ผ่านไปกว่าหนึ่งปีครึ่งนับจากเหตุจลาจลที่อาณาจักรอัสรา

ผมอายุสี่สิบปีแล้ว อีกไม่นานพวกน้องสาวก็จะอายุสิบสี่ปีครับ

ผมทำงานตามที่ออร์สเตดมอบหมาย พร้อมกับฝึกฝนต่อไปด้วย

ออร์สเตดรู้ทุกเรื่อง แต่ดูเหมือนจะไม่ค่อยเก่งนักในฐานะครู ไม่ถนัดสอนคนอื่น นอกจากนั้นยังไม่ใช้พลังเวทเลยด้วย เลยไม่มีการสาธิต เขาสอนสิ่งที่เป็นการร่ายกับเคล็ดลับให้ แต่เพราะตัวเขาเป็นอัจฉริยะ ดังนั้นจึงมีเรื่องที่ไม่ค่อยเข้าใจอยู่หลายอย่าง

แต่ว่าผมเองก็ไม่ใช่นักเรียนที่เก่งอะไร ไม่ได้ฉลาดพอที่จะได้ยินแค่หนึ่งแต่รู้ไปจนถึงสิบหรอกครับ ยังมีความรู้ในชาติก่อนหลงเหลืออยู่ จึงเข้าใจเรื่องที่ตรงกันได้เร็ว แต่พอการเรียนรู้ยกระดับมาถึงขั้นศักดิ์สิทธิ์กับขั้นราชา แม้ใช้ความรู้ในชาติก่อน กระทั่งจะทำความเข้าใจยังฟังไม่ได้เลย

ยกตัวอย่างเช่น เวทมนตร์ขั้นอัคคีศักดิ์สิทธิ์ ‘แฟลชโอเวอร์’ เป็นวิชาปล่อยไฟเป็นวงกว้างจนทั่วพริบตาเดียว รู้สึกจะคล้ายๆ กับ... เบกิโอมา แต่ดูเหมือนจะไม่ใช่ เลยลองดัดแปลงตามแบบของตัวเองจนใช้เวทมนตร์คล้ายๆ กันได้แล้ว แต่ออร์สเตดทำท่าอึ้งคอสงสัย

ออร์สเตดไม่ได้สอนแค่เวทมนตร์ แต่ยังสอนความรู้ไปด้วย

ความรู้เกี่ยวกับสำนักต่างๆ และการต่อสู้กับจอมเวท สำนักเทพดาบมีการเคลื่อนไหวแบบนี้อยู่เยอะ ดังนั้นก่อนอื่นต้องระวังให้ดี หลังจากนั้นค่อยทำแบบนี้ จอมเวทที่ถนัดสายอัคคี ส่วนใหญ่จะประสานงานแบบนี้ หรือใช้เวทมนตร์ผสมผสานต้องต้านทานด้วยเวทมนตร์นี้ กรณีที่นั่นกดากับ

จอมเวทย์อยู่พร้อมกัน มักจะประสานงานแบบนี้บ่อยๆ จึงต้องรับมือแบบนี้
นี่ จะว่าไปก็เป็นความรู้เกี่ยวกับการต่อสู้กับคน

ผมมีพลังโจมตีสูง ใช้เวทมนตร์ได้หลากหลาย และมีเนตรหยั่งรู้
ดังนั้นจึงเหมาะกับสไตล์หลอกล่อไล่ต้อน จำกัดทางเลือกของคู่ต่อสู้ แล้ว
ค่อยโจมตีพิฆาต... เขาบอกว่าอย่างนั้น

ไม่ได้ต่างไปจากที่ผ่านมา แต่การลงมือทำโดยที่ตระหนักและ
ไม่ตระหนักนั้นต่างกันมาก

จำลองการต่อสู้โดยมีเริสเป็นคู่ต่อสู้ บางครั้งก็สอนให้ซิลฟี นอร์น
หรือไอซา เสริมรากฐานในตัวเองให้แน่น

เป็นเพราะทำอย่างนั้นมาตลอด เวทมนตร์โจมตีธาตุไฟและลมจึง
ถึงขั้นศักดิ์สิทธิ์ เวทมนตร์เยียวยากับเวทมนตร์ถอนพิษก็ถึงขั้นศักดิ์สิทธิ์
ส่วนเวทมนตร์เทพบรรลุถึงขั้นกลางแล้ว

ผลลัพธ์ในหนึ่งปีถือว่าทำได้ดี

แต่เวทที่ยังขาดได้ไม่คล่องเลย เวทมนตร์อัญเชิญก็ไม่ได้แต่ต้อง
ยังมีหัวข้อต้องทำอีกเยอะ

มีของที่ใช้ได้อยู่หลากหลาย ดังนั้นหลังจากนี้ต้องพยายามโดยไม่
เกียจคร้าน

อย่างไรก็ตาม ผมคงแข็งแกร่งขึ้นนิดหน่อยแล้ว

คงเป็นเพราะผลจากการฝึก งานของออร์สเดดจึงราบรื่นดี

แต่หลังจากเกิดเรื่องที่อาณาจักรอัสรา ก็ไม่มีงานใหญ่ให้ทำ

ไปดันเถียนโน่นนี่ช่วยนักผจญภัยที่หลงทาง ไปปาโน่นนี่ช่วยพ่อค้า
ที่กำลังจะโดนมอนสเตอร์จับกิน ไปสมาคมการค้าโน่นนี่ซื้อตัวเด็กหนุ่ม

ที่ตกเป็นทาสอยู่แล้วเอาไปขายให้ที่ไหนสักแห่ง

กินะ งานจิปาละทั้งนั้น จะว่าไป งานหลักมีแต่ช่วยคน แต่ผมก็ตั้งใจทำงานอยู่นะครับ

ปกติแล้วคนที่ช่วยไว้แบบนั้น คุณเหมือนจะมีประโยชน์ต่อออร์สเตดในภายภาคหน้า

อย่างเช่น โจรสาวเผ่าควอร์ฟซื้อทาสที่ช่วยไว้เมื่อวันก่อน เธอไม่ได้ทำอะไรเลย แต่ได้ยินว่าลูกชายของเธอจะได้เป็นหัวหน้ากิลด์นั้นกว่าในอนาคต และลอบสังหารคนคนหนึ่ง คนที่จะถูกฆ่ามันส่งผลเสียต่อออร์สเตด

แน่นอนว่าคนที่เป็นตัวเกะกะออร์สเตดในอนาคต ออร์สเตดจะลงมือฆ่าเองก็ย่อมได้

แต่การลงมือล่วงหน้าไว้ จะทำให้ออร์สเตดมีเวลาไปทำอย่างอื่น ออมพลังเวทเอาไว้ได้ด้วย การเปลี่ยนแปลงอดีตจะช่วยทุ่นเวลาในอนาคตได้

‘ศึกตัดสิน’ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ออร์สเตดจะรับศึกในสภาพพร้อมแค่ไหน นั่นคือกุญแจสำคัญ ออร์สเตดรู้จากลูปอันยาวนานว่า ‘กรณีคนที่ตายตั้งแต่ยังอายุน้อย รอดชีวิตมาได้ จะส่งผลอย่างไร’ จึงสร้าง ‘บุคคลที่จะก่อเหตุเพื่อตัวเอง’ ในอนาคตขึ้น ทำให้ใช้งานทุกยุคสมัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คล้ายกับการสุ่มตัวเลขหรือการปัดฆ

สิ่งที่ทำอยู่เป็นการสร้างพวกพ้องอย่างหนึ่ง

อย่างที่ว่าแหละ โดยพื้นฐานแล้วออร์สเตดไม่ได้ช่วยเอง แต่ไปทำเรื่องอื่นอยู่คนละที่กับผม ไปปัดฆสำคัญ ซึ่งมีแต่เขาเท่านั้นที่ทำได้

ไม่ค่อยมีการขัดขวางจากเทพมุนย์ อย่างน้อยก็ไม่มีในตอนที่ผม
ดำเนินการเพิงลำพัง

ดูจากการที่คอยขัดขวางออร์สเตด ภารกิจที่เขาทำอยู่ต่างหาก
ที่เป็นเรื่องร้ายแรงสำหรับเทพมุนย์

อันที่จริงก็เคยดำเนินการร่วมกับออร์สเตดอยู่หลายครั้ง แต่ตอนนั้น
มีสาวกของเทพมุนย์โผล่มาคนสองคน นำแปลกที่ไม่เคยโผล่มาพร้อมกัน
ที่เดียวสามคน บางทีอีกคนหนึ่งอาจจะแยกไปดำเนินการลับอย่างอื่น

ตอนนี้ไม่มีวิธีตรวจสอบ จึงกังวลอยู่

ทำแบบนี้แล้วไม่เป็นไรแน่เธอ ควรจะลงมือจับกุมเทพมุนย์ให้
มากกว่านี้ไม่ใช่หรือ ลองถามอย่างนั้น ออร์สเตดก็ส่ายหน้าเล็กน้อยกล่าวว่า
'ตามบันทึกบอกว่า อนาคตที่เทพมุนย์คิดจะเปลี่ยนแปลงยังอยู่
อีกห่างไกล'

เตรียมการเอาไว้ก่อนจะถึงตอนนั้น

อนาคตที่เทพมุนย์คิดจะเปลี่ยนแปลง... ผมเดาว่าสิ่งที่ต้องปะทะ
กันเต็มรูปแบบนั้นคือเรื่องของคลิฟ ตามบันทึกบอกว่า ผมทำให้คลิฟตาย
บางทีนั่นอาจเกี่ยวข้องกับเทพมุนย์ ถึงจะยังฟันธงไม่ได้

ออร์สเตดเองก็ไม่ยอมบอกเรื่องสำคัญหลายเรื่อง

อย่างไรก็ตาม ในหนึ่งเดือนผมทำงานแบบกลับไปรายงานที่สำนักงาน
โผล่ไปที่บ้านและไปหาเพื่อนสักสองสามวัน แล้วก็ฝึกซ้อมในวันหยุดสั้นๆ
ห้าถึงสิบวัน จากนั้นก็ไปทำงานอีก

ใช้ชีวิตแบบนี้มาตลอด

ใช่แล้ว ถ้าพูดถึงงานล่ะก็

ดำเนินการหลายอย่างในสิ่งที่เคยคิดไว้มาตั้งแต่แรก เกี่ยวกับเรื่องงาน

ก่อนอื่นก็สำนักงาน

กระท่อมขานเมืองที่เมืองเวทมนตร์ชาลีอา...สถานที่สร้างเมจิกอาร์เมอร์ ผมใช้ที่นั่นเป็นสำนักงาน แต่จะเอามาใช้เป็นฐานที่มั่นหลังจากนี้ คงไม่สะดวกจึงสร้างใหม่เป็นบ้านชั้นเดียวแต่มีทั้งห้องจับลับ ห้องประชุม ห้องเอกสาร ทำให้จัดประชุมวางแผนหรือนอนค้างได้ง่ายขึ้นในระดับหนึ่ง

ประชุมหรือทั้งเอกสารดำเนินการเอาไว้... มันก็น่ากังวลอยู่นิดหน่อย ใครทำอะไรที่ไหน จะปล่อยให้ใครมีชีวิตอยู่รอด ส่งผลกระทบต่ออนาคตอย่างไร เรื่องนั้นค่อนข้างเยอะเกินไปหน่อย ถึงผมจำไม่ได้มันก็ช่วยไม่ได้

ห่างออกมา สร้างคลังอาวุธเอาไว้ด้วย

เป็นสถานที่เก็บเมจิกอาร์เมอร์และอุปกรณ์เวทกับไอเทมเวทมนตร์ที่ผมน่าจะใช้งานได้

สร้างเมจิกอาร์เมอร์ให้มีขนาดเล็กลงได้สำเร็จ... แต่รายละเอียดเอาไว้วันหลังก็แล้วกัน

คลังอาวุธมีอุปกรณ์เวทและไอเทมเวทมนตร์ที่น่าจะใช้กับงานได้ เก็บเอาไว้มากมาย

เป็นของระดับที่ถ้าถูกขโมยไป คงใช้ชีวิตเที่ยวเล่นได้ทั้งชาติ แต่ว่ามีแค่ผมที่ใช้งานได้ เชื่อมประตูด้วยเวทมนตร์ดินเอาไว้ แต่ก็กลัวถูกขโมยอยู่ดี มันอาจเป็นของไม่จำเป็นสำหรับออร์สเตด แต่ทรัพย์สินของบริษัทต้องดูแลให้เรียบร้อย

อยากมีคนคอยดูแลจัง

ไม่ใช่แค่นั้นหรอกนะ

ห้องใต้ดินที่เป็นหัวใจสำคัญของสำนักงาน เป็นห้องใต้ดินขนาดมหึมาจนเรียกได้ว่าดันเจี้ยน ผมสร้างขึ้นด้วยเวทมนตร์ดิน ชั้นใต้ดิน

แบ่งออกเป็นยี่สิบห้อง แต่ละห้องมีวงเวทวาร์ป

ถ้ากระโดดเข้าไปในนั้น สามารถวาร์ปไปยังสถานที่สำคัญตามที่
ต่างๆ ทั่วโลกได้...กำหนดเอาไว้เช่นนั้น

วงเวทวาร์ปเพิ่งมีแค่ห้าอัน อาณาจักรอัสตรา ประเทศศักดิ์สิทธิ์มิลิส
ผืนป่าใหญ่ อาณาจักรมังกรราชา และภาคใต้ของทวีปไซก มีแค่สี่อัน

มีแค่ห้าอัน เพราะว่าการสร้างวงเวทนั้น ต้องทำวงเวทวาร์ปเอาไว้
ในสถานที่ปลายทางด้วย

และออร์สเตดก็ไม่ค่อยไปยังสถานที่ที่ไม่มีคนอยู่ การติดตั้งวงเวท
วาร์ปในสถานที่ซึ่งมีคนเยอะก็ลำบาก ดังนั้นจำนวนจึงยังมีน้อย

แน่นอนว่า หลังจากนี้ต้องสร้างเพิ่มอีก

เอาละ คุณเปาโล คงเบื่อเรื่องงานของผมจนไม่อยากฟังแล้วใช่ไหม
ขอโทษที่ให้อรอนาน จะเล่าเรื่องพวกลูกๆ หรือหลานของคุณให้ฟัง
ก็แล้วกัน

ก่อนอื่นก็ลูกสาวคนโตของผม ลูซี่ เกรย์แรท

เธอเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ ลูซี่เพิ่งครบสามขวบเมื่อวันก่อน เดินเก่ง
ทีเดียว วิ่งพล่านไปมาทั่วบ้านเลยละ

เริ่มจดจำคำพูดได้แล้ว ชอบพูดเสียงดัง คงเป็นผลจากเอริส ในบ้าน
เลยก็คักใหญ่

นอกจากนั้น พักนี้ซิลฟียังสอนภาษาเผ่ามนุษย์กับเวทมนตร์ให้ด้วย
ป็นกันตั้งแต่สามขวบเลขที่เดียว ซิลฟีกลายเป็นคุณแม่ฝึกสอนไปแล้ว...
ถ้าสวมแว่นดาทรงสามเหลี่ยมละก็ บทเรียนขามดึกกับผมน่าจะดูเด็ดขึ้น
อีกเยอะเลย

เรื่องซิลฟีเนะพักไว้ก่อนเถอะ พูดถึงลูซี่ดีกว่า

คงเพราะได้ใกล้ชิดกับผมน้อยไป บางครั้งตอนกลับไปก็ทำหน้าที่
จนงออยู่เหมือนกัน ทำหน้าแบบว่า เจ้านี่เป็นใคร น่าเศร้าจังเลย แต่พอ
ซิลฟีบอกว่า 'พ่อแน่นะ ทักทายสิ' เธอก็บอกว่า 'ต้อนรับกลับบ้านค่ะ พ่อ'

น่ารักจนอยากจับกินเลยละ หลังจากนั้นก็ทำหน้าที่แบบว่า 'พ่อคือ
อะไร?' แล้วไปหลบอยู่ด้านหลังซิลฟี

น่าเศร้ามากเลย

จีนเป็นแบบนี้วันข้างหน้าคงไม่นับถือผมในฐานะพ่อแน่ๆ

ถึงจะเป็นเส้นทางที่ตัวเองเลือก แต่ก็เศร้าจังเลยนะครับ

เคยพาลูซี่ไปหาออร์สเตดอยู่ครั้งหนึ่ง พาไปเพราะคิดว่า คำสาป
ของออร์สเตดจะมีผลกับลูซี่รีเปล่า สิ่งที่ผมอนุมานบอกเป็นเรื่องจริงรีเปล่า

พูดอย่างสรุปก็คือ คำสาปไม่มีผลกับลูซี่

ตอนลูซี่ได้พบออร์สเตดเป็นครั้งแรก ทำหน้าที่ดีใจใหญ่เลย ขึ้นมือ
ออกไปหาเส้นผมสีเงินนั่น ตะโกนว่า 'พ่อ! พ่อ!' ทำทีอย่างกับจะบอกว่า
คุณเป็นพ่อของฉันใช่ไหม!

ตอนนั้นผมคิดว่าฆ่าออร์สเตดซะเลยดีไหมนะ

ล้อเล่นนะ ขอโทษครับ ไม่ได้มีจิตสังหารรุนแรงขนาดนั้นหรอก
แต่ก็เจื่อนอยู่ิดหน่อยแหละ

ออร์สเตดมีผมสีเดียวกับซิลฟี ดังนั้นอาจจะดูเหมือนกับญาติ
สำหรับลูซี่ซึ่งปกติเห็นผมสีขาวจนชินอยู่แล้ว พอบอกชื่อออร์สเตดให้ฟัง
ก็จำชื่อได้ พูดว่า 'ออร์สเตด ออร์สเตด!' ใหญ่เลย ออกเสียงแบบเนทีฟ
ชะด้วย

ออร์สเตดชำเลืองมองผมที่ทำหน้าเจื่อนขณะให้ลูซี่ชื่อ

ลูซี่จับผมของออร์สเตดเหมือนจะดึงให้หลุดออกมา

พอผมบอกว่า ‘ห้ามดึงผมนะ’ ออร์สเตดก็ตอบอย่างน่าสนใจว่า
‘ไม่เป็นไร แค่น้ำทำอะไรจิตต่อสัมผัสกรรศักดิ์สิทธิ์ของฉันไม่ได้หรอก’

เขาเองก็ไม่ได้รังเกียจที่ลูกสาวผมติดแฉะ แห้งอยู่แล้ว น่ารักออก
ขนาดนี้

แต่ว่า ที่นี้คำพูดที่เทพมนุญย์เคยพูดก็เริ่มน่าเชื่อถือมากขึ้น ที่บอก
ว่าลูกหลานของผมกับออร์สเตดจะร่วมมือกันโค่นเทพมนุญย์

พอลองพูดเรื่องนั้นกับออร์สเตด

‘อย่าไปเชื่อคำพูดของเทพมนุญย์’

เขาจ้องด้วยหน้าตาน่ากลัว

แน่นอนว่าไม่ได้เชื่อเต็มที่หรอก

แต่รู้สึกว่าได้โกหกทั้งหมด อาจเป็นการคิดตามที่ตัวเองพอใจ

พักนี้ผมเองก็เริ่มเข้าใจอารมณ์ของออร์สเตดขึ้นมาแล้ว ออร์สเตด
ที่กำลังเล่นกับลูซี่อารมณ์ดีสุดๆ เลย

คนที่มาติดตัวเองแฉะนี้น่ารักจริงๆ

นอกจากนั้น การได้พบกับองค์ประกอบใหม่ในรูปคล้ายๆ กัน
ก็ต้องดีใจอยู่แล้ว พอนึกถึงจำนวนครั้งรูปของเขาที่แล่วมา ก็พอจะเข้าใจ
อารมณ์ได้อยู่หรอก ผมเองก็อยากให้ออร์สเตดรู้สึกสนุกอยู่ทุกวันในฐานะ
ลูกน้อง

โอ๊ะ ออกนอกเรื่องไปหน่อย

ตามที่พูดว่า ‘พวกเด็กๆ’ นั้นแหละครับ ร็อกซีเองก็คลอດลูกแล้ว
วันนั้นหิมะตกหนัก

ตอนที่สำนักงานยังไม่เสร็จดี ผมทำภารกิจเสร็จกลับมา แล้ว

ออร์สเตดก็มารับ ประธานบริษัทมารับเองโดยตรง ไม่ใช่เรื่องแปลก
สักเท่าไร

กระท่อมในตอนนั้นมีแค่ห้องเดียว ภารกิจของผมเองก็ต้องรายงาน
กับออร์สเตดด้วย

ออร์สเตดเองก็มักจะมารอหลังจากทำงานของตัวเองเสร็จ และมี
เวลาก่อนจะถึงงานต่อไป

วันนั้นตอนที่กะว่าจะรายงานอย่างทุกที เขาบอกว่า 'ได้เวลาแล้ว
ละมั้ง?'

รีบพูดทันที

ไม่ต้องคิดก็รู้ว่า ได้เวลาแล้ว หมายถึงอะไร ผมเองก็กระวนกระวาย
พอสมควรระหว่างทำงาน ไม่นึกเลยว่าออร์สเตดจะเอ่ยขึ้นมา...

แต่ผมเองก็เป็นมนุษย์

'เอาไว้รายงานทีหลังก็ได้'

ถูกบอกอย่างนั้น จึงออกจากสำนักงานตามที่เขابอก แหก
หิมะเหมือนรถกวาดหิมะ กลับไปที่บ้านตัวเอง

พอกลับถึงบ้าน ร็อกซี่ซึ่งอยู่ในช่วงเดือนสุดท้ายก่อนคลอดกำลัง
จะคลอดอยู่รอมร่อ

ถ้ากลับมาช้ากว่านี้สักสองวัน ผมอาจไม่เห็นตอนคลอดก็ได้

'อา รูดี้... คงไม่เป็นไรใช่ไหม จันจะคลอดได้จริงๆ รีบเล่านะ'

ตอนผมกลับไป ร็อกซี่กำลังตื่นเต้นจนน่าสงสารเลยละ

หน้าซีดไปหมด พูดครึ่งแล้วครึ่งเล่าว่า 'ไม่เป็นไรใช่ไหม อาจจะ
ไม่ไหวก็ได้' ไม่ยอมปล่อยมือผมเลย แม้เซนิทตอนที่คลอดผมเองก็
ประมาณนี้รีบเล่านะ ตัวผมในตอนนั้นคิดแค่ว่า 'ร็อกซี่ก็กังวลจัง'

แต่ว่า ร็อกซีดันกังวลลูกเรื่อง

เชอคลอดยาก

เห็นว่าติดช่วงไหล่ของเด็ก ซึ่งเรียกกันว่าภาวะติดไหล่

ไม่รู้สาเหตุ คงเป็นเพราะร็อกซีตัวเล็กกะมั่ง

ช่วงอายุถือว่าเหมาะสมตามประสาอายุของเผ่ามิเกิร์ด แต่พอเป็น
ลูกครั้งแรกก็เลยตัวโต ถ้านึกถึงขนาดแล้วละก็ พอจะกล่าวได้ว่าเป็นการ
ตั้งครกในวัยรุ่น

เป็นไปได้สูงว่าสาเหตุคือเชื้อของผมที่เป็นเผ่ามนุษย์

ร็อกซีอยู่ในสภาพอันตรายทั้งแม่ทั้งลูก...จะเมื่อไรกันล่ะ

ลิเลียฝมือข้าของ ประสพการณ์สูงอยู่แล้ว แถมยังมีอัจฉริยะอย่าง
ไอชาทั้งคน

นอกจากนี้ผมยังลุยฝ่าหิมะไปพาตัวหมอต้าแยกกับหมอมามาจาก
สถานพยาบาล ปาร์ดีจึงสมบูรณ์พร้อม

ไอชาเคยช่วยตอนคลอดลูชิมาก่อน จึงสงบเสงี่ยมน่าดู

รับมือได้ราบรื่น ไม่มีใครผิดพลาดอะไรแม้แต่อย่างเดียว

และแล้วร็อกซีก็คลอดลูกจนได้ ไม่ต้องผ่าคลอด ปลอดภัยทั้งแม่
และลูก ไม่มีใครตาย คลอดลูกได้อย่างปลอดภัย

เด็กที่เกิดมาเป็นผู้หญิง เทียบกับลูชี่ถือว่าตัวใหญ่กว่าพอสมควร

ไม่ถึงกับอวบอ้วน แต่ก็หน้าตาดีห่าว ๆ

เหมือนใครกันนะ...

‘ตาล้ายกับร็อกซี ส่วนปากคล้ายรูดีลีนะ’

ซิลฟีพูดว่าอย่างนั้น หน้าตาดีห่าวคงเป็นส่วนผสมระหว่างผมกับ

ร็อกซี

อย่างไรก็เป็นลูกของผมกับร็อกซี่ ถ้าไม่เป็นแบบนี้ก็แย่ล่ะสิ

‘ถ้าเป็นเด็กผู้หญิง ให้ชื่อลารา...สินะ’

เธอถูกตั้งชื่อว่าลารา

ลารา เกรย์แรท

เป็นเรื่องที่เพิ่งรู้หลังจากเกิดมานิดหน่อย เธอผมสีเดียวกับร็อกซี่ เป็นสีน้ำตาลสวยงาม สีที่กล่าวได้ว่าเป็นจุดเด่นของเผ่ามิเกิร์ด

เห็นแบบนี้ร็อกซี่กับซิลฟ์ต่างทำหน้าขบขัน ตอนแรกผมไม่รู้ว่ทำไมทั้งสองคนถึงทำหน้าแบบนี้ สีผมของร็อกซี่ออกจะสวย ลาราเป็นเด็กผู้หญิง เชื้ออย่างไม่สงสัยเลยว่า คงโตมาเป็นเด็กน่ารัก

แต่ซิลฟ์บอกว่า อาจถูกรังแกเพียงเพราะว่าสีผมต่างกัน

ที่เมืองเวทมนตร์แห่งนี้มีเผ่าพันธุ์อื่นนอกจากเผ่ามนุษย์อาศัยอยู่มากมาย

ถึงกระนั้น เผ่ามนุษย์ก็ยังมีจำนวนเยอะที่สุดอยู่ดี และถ้ารูปร่างหน้าตาต่างจากเผ่ามนุษย์มาก บางครั้งก็ถูกรังแกได้

สีผมที่ได้มาจากแม่เป็นภัยต่อลารารึเปล่า อาจจะถูกรังแกรีเปล่า ตอนนี้ยังไม่รู้ แต่ผมคิดว่าอยากคอยช่วยเหลือให้ดีขึ้นจนครบครัน

ขอออกนอกเรื่องหน่อย เอลินาลิซเองก็คลอດลูกช่วงเดียวกับร็อกซี่ รายนั้นคุ้นเคยดีอยู่แล้ว จึงคลอດง่าย

ได้ยินจากลิลฟ์ว่า ‘กำลังจะคลอດ’ เจอกันคราวหน้า เอลินาลิซคงอุ้มลูกด้วยรูปร่างเพริ้วบางอย่างเดิมแล้ว เธอเองก็เป็นมืออาชีพในเรื่องคลอດลูก

ประสบการณ์แทบจะเกินสองหลักแล้วมั้ง

ลูกคนแรกของตระกูลกริมอร์ เป็นเด็กผู้ชาย
เอลินาลิเซมองลูกที่ตั้งชื่อให้ว่าไคลฟ์ พุดอย่างตลกดีใจใหญ่ว่า
‘ได้คนสืบสกุลแล้ว!’

คนสืบสกุล

ผมคิดว่าคนสืบสกุลไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ชาย จะเป็นลูชี่หรือลารา
ก็ได้ ถ้าอยากสืบทอดต่อจากผม ช่วยออร์สเดดก็จะไม่ห้าม

ดูเหมือนคำสาปไม่มีผลเสียด้วย

แต่มีคนได้แรงบันดาลใจจากคำพูดของเอลินาลิเซ

เอริสนั่นเอง

เธอทำงานร่วมกับผมมาตลอดประหนึ่งพนักงานของออร์สเดด
คอร์ปอเรชัน อยู่ข้างกายผม เป็นแนวหน้าให้ผม เป็นดาบให้ผม ฟันศัตรู
ที่ขวางหน้าจนราบคาบ

แต่พอได้ยินคำพูดของเอลินาลิเซแล้ว ก็พยายามจะรีดน้ำจากผม
โดยไม่สนกระทั่งเวลาจน ราวกับจะบอกว่า ‘ต่อไปตาฉันบ๊อง!’ ผมถูกเธอ
จับกด ถึงจะมีลูกก็ไม่แปลก น่าจะบอกว่าไม่มีนี่สิแปลกด้วยซ้ำ ทุกครั้ง
ผมจะกลายเป็นสาวน้อยที่ถูกย่ำยี... ไมลี เรื่องนั้นละเอาไว้อะกัน

อย่างไรก็ตาม โชคร้ายที่เธอไม่ตั้งครรภ์เสียที

ดูเหมือนเอริสเองก็กังวลกับเรื่องนี้เหมือนกัน

หลังกลับบ้าน เห็นเธอปรึกษากับซิลฟีอยู่ทุกคืน

รู้สึกว่าจะไม่อยากให้ผมเห็นว่าลุ่มใจเรื่องนั้น จึงปิดบังรายละเอียด
แต่ได้ยินเธอพูดจนน่ากลัวว่า ‘ควรพยายามให้มากขึ้น...’

ถ้ามากกว่านี้ละก็ แม้แต่เลือดคำเดาก็คงโดนสูบจนหมด

แต่การกำจัดเรื่องที่กรรยากังวลเป็นหน้าที่ของสามี

ผมคิดแบบนั้นจึงลองพยายามดู

ระดมความรู้ที่มีอยู่ทั้งหมด ใช้การนับวันปลดทุกข์ เอาใจใส่การกินอยู่ เพลิดเพลินเรื่องการฝึกซ้อมลง... พยายามต่างๆ นานา วางหลักการแบบนั้นเพื่อให้เธอหายกังวล...จะว่าไม่คึกคักเลยคงเป็นเรื่องโกหก

ได้ยินว่าแม่เซนิทเองก็กลัวเรื่องที่ไม่ตั้งครรรค์เสียที่อยู่พักหนึ่ง พ่อเองคงจะคึกคักแบบนี้เพื่อให้แม่หายกังวลซะใหม่ครับ ตอนนั้นคงพยายามแทบทุกคืนสินะ ตอนนั้นออร์นที่เกิดมาเองก็เรียนอยู่ในโรงเรียนอย่างสุขสบายดี

...พักเรื่องออร์นเอาไว้ก่อน

คุ้มค่าที่อุตสาหะพยายาม เอริสเองก็ตั้งครรรค์ด้วยดี เดือนถัดมาหลังจากให้พักเรื่องการฝึกซ้อม

ดูเหมือนสาเหตุเป็นเพราะเธอฝึกฝนอย่างหนักทุกวัน

กระโดดไปมา ต่อยเตะพัลวัน เด็กเป็นสิ่งที่เข้มแข็ง แต่เวลาที่จะเกิดก็ต้องเกิด กรรมของเอริสทั้งถึและดูเด็ดกว่าคนอื่นเป็นเท่าตัว ไข่ที่เพิ่งเกาะติดหลุดออกก็ไม่ใช่เรื่องแปลก

อย่างที่ว่าแหละ เอริสถูกยกเลิกการเดินทาง

ออกไปทำงานร่วมกับผมไม่ได้แล้ว แต่ก็พึงพอใจอยู่ดี

เอริสลอบท้องที่ขุนขึ้นมา ทำหน้ายิ้มระรื่น ในฐานะคนที่รู้จักเธอมาตั้งแต่ตอนเด็กๆ รู้ลึกซึ่งใจจนบอกไม่ถูก เอริสคนนั้นโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว...

ฟิลิปกับเซารอสที่ตายไปคงร้องให้อยู่หลังพุ่มไม้แน่ๆ

อนึ่ง รู้ตัวมาตั้งแต่เมื่อสักหนึ่งเดือนก่อนแล้วว่าตั้งครรรค์

จนตอนนี้ตั้งครรภสี่เดือน

ดูเหมือนพักนี้จะสงบเสงี่ยมลง คงเป็นผลจากการแพ้ท้อง ถ้าทำงานต่อไปเสร็จ พอกลับมาจะตั้งครรภได้ห้าเดือนแล้ว

กังวลนิดหน่อยว่า จะเริ่มออกกำลังหนักหลังจากเข้าสู่ช่วงงดตัว
ส่งจดหมายถึงกีแลนเอาไว้แล้ว ในฐานะคนที่รู้เรื่องในตอนนั้น
ตอนนี้กีแลนเองก็กลลำบาก เพราะพระราชอาสราที่ลัมป่วยมานาน
สิ้นพระชนม์ อีกไม่นานอาเรียลก็จะได้เป็นราชินี

ได้ยินว่าเจ้าชายลำดับที่หนึ่ง กราเวล พยายามดิ้นรนครั้งสุดท้าย
แต่แทบไม่มีผล

ไม่มีปัจจัยที่อาเรียลจะแพ้เลย

แต่คงมีการต่อสู้ไปอีกสองสามปี ดังนั้นกีแลนจึงต้องอยู่คุ้มกัน
อาเรียล ไม่น่าจะมีเวลาว่างหลังจากลูกคลอด ถ้าได้ไปทางแถบอาณาจักร
อัสราตั้งใจจะแวะไปหาอยู่แล้ว

อนึ่ง ดูเหมือนเอริสคิดซื้อแค่ลูกชายเท่านั้น ดังนั้นผมจึงต้องแอบ
ตั้งชื่อให้ลูกสาวเอง จะเป็นลูกชายหรือลูกสาว ถ้าคลอดออกมาอย่าง
แข็งแรง ผมก็ว่าดีทั้งนั้นแหละ

เรื่องกรรขากับลูกก็ประมาณนั้นครับ

งาน การฝึกฝน ครอบครัว... ถึงจะหักเรื่องที่ไม่ค่อยได้ใส่ใจลูก
ออกไป ก็เรียกได้ว่าใช้ชีวิตประจำวันอย่างสมบูรณ์พูนสุข

สุดท้ายนี้

เรื่องความทรงจำของแม่เซนิท ตอนนี้ยังไม่มีความว่าจะกลับคืน

มาเลย การเปลี่ยนแปลง อย่างเรื่องความรู้สึกหยุดลงในช่วงเวลาหนึ่ง
แทบจะไม่พูดไม่จาเลยครับ

ลองถามออร์สเด็ดดูหลายอย่างแล้ว แต่ได้ยืนยันว่ายังนึกวิธีรักษา
ไม่ออก

ถ้าขนาดเขายังไม่รู้ ก็ควรมองว่าไม่มีวิธีรักษาจริง ๆ...

ออร์สเด็ดเองเพิ่งเคยเห็นเซนิกกลายเป็นคนเสียสติในรูปนี้เป็น
ครั้งแรก บางทีเขาอาจจะแค่ไม่รู้ แต่ยังมีไอเทมเวทมนตร์ใช้รักษาอยู่ก็ได้
ตั้งใจว่าจะตามหาต่อไปอย่างไม่ย่อท้อ อย่างไรก็ตาม คงต้องอดทน
ไปก่อน

พ่อครับ

เมื่อก่อนพ่อเคยดูผมที่ประเทศศักดิ์สิทธิ์มิลิส

แม้แต่เป็นห่วงผู้หญิง จนปล่อยปละละเลยเรื่องแม่

ผมไม่ได้ตั้งใจแบบนั้นเลย แต่ช่วยยกโทษให้ด้วย ที่ทั้งเรื่องของแม่
เอาไว้ทีหลังแบบนี้

หลังจากนี้ตั้งใจจะทำเท่าที่ทำได้ครับ

ด้วยความเคารพ

ผมปิดสมุดบันทึก

บันทึกอย่างกับจดหมาย แต่ไม่ได้จะเอาไปส่งให้ใคร พอเขียนแบบนี้แล้ว บางวันก็จะรู้สึกที่ตัดสินใจอะไรไม่ได้ เป็นแรงบันดาลใจในการตัดสินใจ ช่วยผลักดันให้ร่างของผมดำเนินการ

“ดีละ ไปเลยก็แล้วกัน”

วันนี้ก็คึกคักเต็มที่ ผมลุกขึ้นยืน มุ่งหน้าไปที่วงเวที

งานวันนี้เริ่มขึ้นอีกแล้ว

Copyright

๕ บทที่ 18 ๕

วัยหนุ่ม ภาคลูกน้อง

ตอนที่ 1 ตัวอย่างงาน

แองเจลิค เคอร์เรนต์เพล หรือชื่อเรียกทั่วไป แองจี้

เธอเกิดที่หมู่บ้านเล็กๆ ตั้งอยู่ใกล้กับเขตป่าดงดิบ ทางตะวันตกสุดของอาณาจักรมังกรราชา

แองจี้ถูกพ่อแม่ที่เป็นหมอยาเลี้ยงดูและเติบโตมาในฐานะหมอยา พ่อแม่ถูกมอนสเตอร์โจมตีจนเสียชีวิต ก่อนที่เธอจะโตเป็นผู้ใหญ่ มันไม่ใช่เรื่องแปลกที่หมู่บ้านนี้ เธอเศร้าเสียใจเหมือนคนปกติ ได้พวกรชาบ้านช่วยจัดงานศพจนเสร็จสิ้น และสืบทอดอาชีพกับบ้านของพ่อแม่ต่อไป

แองจี้มีคนที่เรียกว่าเพื่อนได้อยู่คนหนึ่ง

แฟม ไอนด์รา

เธอเกิดที่บ้านของพรานซึ่งอาศัยอยู่ใกล้บ้าน แม่ป่วยตาย ส่วนพ่อก็ถูกมอนสเตอร์ฆ่าตาย แบบเดียวกับแองจี้...น่าจะบอกว่า เขาเป็นคนคุ้มกันพ่อแม่ของแองจี้ไปเก็บวัตถุดิบทำยาในป่า สรุปลก็คือพ่อของแฟม